

komme ned til $3\frac{1}{2}$ pCt. Det er derfor godt, at der i denne Lov findes den nødvendige Bemyndigelse, og jeg antager, at den praktisk vil komme til at vise sin Virkning ved, at Justitsministeren vil være i Stand til at lytte til en saadan Begæring og afgøre den paa en saadan simpel Maade, der ikke er forbunden med nogen som helst Omkostninger. Hvis det bliver Tilfældet, at Overformynderiet maa ned sætte Renten for sine Debitorer til $3\frac{3}{4}$ pCt., vil den selvfølgelig ikke kunne give sine Godtagere mere end $3\frac{3}{4}$ pCt. Det er jo dertil, at denne Lov skal give Justitsministeren Bemyndigelse efter indhentet kongelig Anordning. At det er en kongelig Anordning, der skal udvirkes, finder jeg ogsaa meget rigtig. Det vil jo blot sige, at Spørgsmaalet, som er af Bigtighed for mange Mennesker, skal forelægges af Justitsministeren i Statsraadet og sanktioneres af Kongen. Derved faar man Garanti for, at en saadan Beslutning kun bliver tagen efter indgaaende alvorlig Overvejelse.

Justitsministeren (Melleman): Jeg kan i det hele slutte mig til, hvad den sidste ærede Taler sagde. Grunden til, at jeg har ønsket, at Lovforslaget skulde lyde paa, at Rentenedsættelsen skal ske ved kongelig Anordning, er netop den, at saa bliver det en Beslutning, der skal tages i Statsraadet, altsaa en Beslutning, hvori ikke blot Justitsministeren, men ogsaa de andre Ministre skulle deltage. Og Meningene med Lovforslaget er naturligvis den, at Overformynderiet, hvis en virkelig Trang eller Fornødenhed derfor maatte indtræde, skal være i Stand til at foretage de nødvendige Ned sættelser. Hvis man ikke har denne Bemyndigelse, vil Overformynderiet i et saadant Tilfælde kunne blive nødsaget til i alt Fald en Tid lang at bruge af sit Reservecoud, og det efter en stor Maalestok, hvad der naturligvis ikke vilde være ønskeligt, heller ikke for Staten, thi Forholdet er jo det, at Staten i sidste Instans hæjter for Fællesskabens Midler, naar nemlig Reservecouden ikke faar til. Det forekommer mig derfor, at der er god Grund til at give en saadan Lov som denne. Der er jo nemlig, som de Herrer maatte vide, det Forhold til Stede, at det for Overformynderiets Bedkommende for største Delen er lovbestemt, at man skal tilsvare 4 pCt. De andre offentlige Institutioner, som den ærede sidste Taler omtalte, ere jo saaledes stillede, at der ikke er nogen egentlig Lovbestemmelse derom. For deres Bedkommende kan man altsaa ad administrativ Vej gøre, hvad der er fornødent, men for Overformynderiets Bedkommende er det

ligefrem lovbestemt, for de udenbys Afdelinger ved Lov af 26de Maj 1868, at der skal svares 4 pCt., og for den kjøbenhavnske Afdeling er det bestemt ved Lov af 10de Februar 1888, at der skal svares 4 pCt. af de Kapitaler, som ere indsatte siden 1ste April 1888. Hvad de Kapitaler angaa, der tidligere ere indsatte i den kjøbenhavnske Afdeling, er der ikke nogen egentlig Lovbestemmelse. Der hviler ganske vist 4 pCt.s Renten kun paa administrative Bestemmelser. Men, som sagt, da man ikke staar frit her, maa man have en Lov. Hvis det skulde ske, hvad der jo ikke er umuligt eller usandsynligt, at Nedgangen i Rentefoden vedbliver og breder sig mere og mere, maa man have Bemyndigelse til at gøre et saadant Skridt, da det ikke kan gøres ad administrativ Vej. Der kunde ellers indtræde Forhold, hvor man ligefrem var nødt til at gøre det ved en provisorisk Lov for Ets. eller deslige, hvad der dog ikke kunde anses for ønskeligt fra Repræsentationens Side.

Madjen-Nygdal: Saavidt jeg forstod det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Det. Hansen) begyndte han med at sige, at Renten nu næppe er under 4 pCt. Jeg tror dog, at Rendsgerningerne vise temmelig klart, at Rentefoden i Djebbløkket er under 4 pCt. Jeg skal ikke se paa Forholdene i Udlandet, hvor det er bitterligt, at Renten er langt under 4 pCt.; men jeg skal blot se paa de indenlandske Forhold. Jeg skal heller ikke gentage, hvad jeg har sagt om Omskrivningen af Stats- og Kreditforeningsobligationerne, men jeg skal kun nævne, at i denne Tid kan man næppe tage et Blad i Haanden fra de forskellige Egne af Landet, uden at man læser Bekendtgørelser om, at Sparekasser, Baner o. s. v. have nedsat Renten for de forskellige Byers Bedkommende fra den 30te Juni, saa at det er øjensynligt, at Renten er under 4 pCt. i dette Djebbløkket i hele Landet. Derfor synes det mig unaturligt, at vi ville bidrage til ved de offentlige Stiftelsers Midler at holde Renten oppe, saa meget mere som da 4 pCt.s Renten i sin Tid blev fastsat som den normale, var den ikke saa lidt under den virkelige Rente. Nu er Forholdet imidlertid det, at 4 pCt. er over den virkelige Rente; det betragter jeg som en absolut Rendsgerning. Det forekommer mig derfor at være en Sag, som ligger nær, at det maatte være Lovgivningsmagtens Pligt at bidrage sit til, at Renten for saadanne Stiftelsers Bedkommende kom til i det mindste at være lig den almindelige Rente her i Landet. At det skal ske ad administra-